

Hoe deugden wortel schieten

Vertrouwen, moed, behulpzaamheid, respect

Geduld, vertrouwen, moed, behulpzaamheid, respect, als een zaadje van een boom, vol potentie, zijn alle deugden vanaf het begin al aanwezig.

Naarmate al die zaadjes voldoende licht, lucht en warmte ontvangen, zullen ze uitgroeien tot een unieke eigen deugdenmix.

Niels was ongeveer twee en een half jaar toen ik besloot de deugden te gaan benoemen. We waren toendertijd regelmatig ongeduldig naar elkaar. Terwijl we ons haasten om op tijd op de crèche te komen, wilde hij inspraak hebben over de vraag of we met de fiets of de auto zouden gaan, welke schoenen hij aan zou doen, of dat 'ie oma nog even zou bellen of nog even mocht spelen. Ik raakte daar erg gestrest van en dan was de dag nog maar net begonnen! Ik vond het vervelend om steeds te zeggen: 'Nee', 'Mag niet', 'Kan niet', 'Schiet nou eens op, we zijn al ontzettend laat!'. Ik ontdekte dat ik juist enorme bewondering had voor z'n enthousiasme, creativiteit en vindingrijkheid. Ik wilde hem uitleggen waarom zoveel goede ideeën niet door konden gaan, maar nam daar dan de tijd weer niet voor.

Dus besloot ik om het deugdenavontuur te beginnen met het begrip geduld. Ik las in Het Grote Deugdenboek dat het beoefenen van geduld inhoudt dat je kalm en rustig reageert op een vertraging of verwarring. Het kon geen kwaad om dat aan Niels

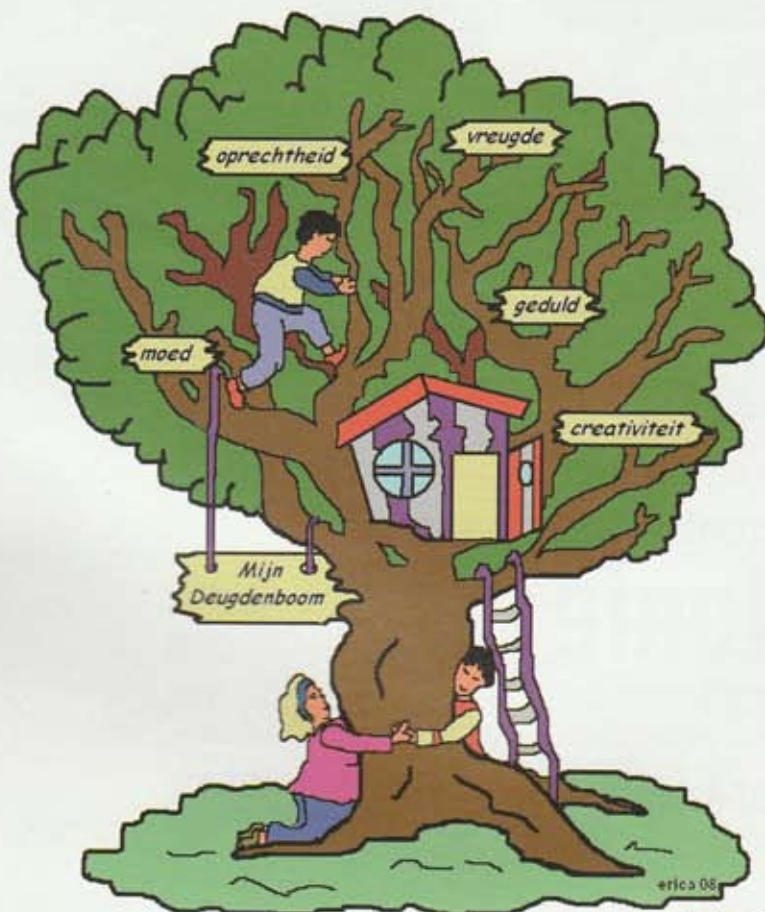
uit te leggen. Ik vertelde hem dat geduld betekent dat je kan wachten. Dat je niet altijd alles meteen en nu kan krijgen. Dat dingen niet altijd gaan zoals je zou willen. En dat je geduld kunt oefenen.

Het lijkt misschien raar of te volwassen om hier met een driejarige over te converseren. Niels vond het echter fascinerend! Voor het slapen gaan vroeg hij: vertel nog eens over geduld! Het werd een ritueel, we evalueerden de dag kijkend naar wanneer hij of ik geduld hadden beoefend of bespraken de eigenschap aan de hand van een voorleesboek.

Ik was geduldig wanneer hij nog iets langer op de schommel mocht, terwijl ik liever naar huis wilde gaan om te koken. Hij wachtte geduldig op zijn beurt, zodat ik een telefoongesprek kon afronden zonder zijn tussenkomst. We deden ook spelletjes: wie kan het langst z'n mond dicht houden? Het succes met geduld was erg bemoedigend!

In de loop van de tijd voegden we meer deugden toe aan ons repertoire... waaronder matigheid als we te fanatiek met de eigenschappen bezig waren! ◀

Tekst: Annelies Wiersma
Foto: Speeldernis
Tekst: Erica Janse

© SPEELDERNIS

- Richt je op de gaven en mogelijkheden van je kinderen, opdat ze hun beste krachten aan het leven kunnen geven.
- Complimenteer je kind met zijn muzikaliteit als hij zit te zingen in plaats van zijn kamer op te ruimen, terwijl je hem ook aanspoort om zijn zelfdiscipline aan te spreken omdat die sokken echt niet vanzelf in de wasmand terechtkomen.
- Leermomenten voldoende: zoals de moed die nodig was om langs die hond te gaan.